

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑστίας πωλεῖται ἀντὶ λ. 10 ἡ εἰκὼν τοῦ

ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Εἰς τὸν Ἑμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Σύλλογον ὁ κ. Ἀνδριτακῆς προσήνεγκε δραχ. 1,000.

ὑπὲρ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Ἰω. Κασαβέτης καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ κ. Καικιλία Κασαβέτη προσήνεγκον λίρας στερλίνας 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2103. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Θ', 30 Μαρτίου 1880. Ἀριθ. 222 (170). Λεπτά 20. Ἀθήναι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἰωάννου Νοταρά. — Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους πρὸς Στεφάνου Α. Κουμανοῦδου. — Οἱ σήμερον Ἕλληνες. (Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιηγήσεως τοῦ Ἰωσήφ Ρεῖνδλ) ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαζαρά, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἀλέξανδρος Δουμάς, ὁ υἱός. — Ἡ ἀνθρωπογενεὶς. — Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἡθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσφουκώ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιού). — Δάνειον Πνεύμα. — Ἀληθείαι. — Εντυπώσεις. — Σημειώσεις. — Μία συμβολὴ κατ' ἑβδομάδα.

2104. Δοκίμιον διαγώνισμα περὶ βελτιώσεως καὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας. Πόνημα Π. Γ. Χαλκιοπούλου, βραβευθὲν ὑπὸ τῶν κριτῶν. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «τῶν Μεταρρυθμίσεων», 1880, 8^{ος} σ. 382, δρ. ν. 3. — Ἐκ τῶν Προλεγομένων τῆς ἐπισπουδαστοῦ ταύτης πραγματείας μεταφέρονται τὰ ἐπόμενα: «... Ὅλοι οἱ εἰλικρινῶς ἀγαπῶντες ἡμᾶς δὲν παύουσι συμβουλεύοντές μας νὰ τραπῶμεν πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον, οἱ ἐχθροὶ δὲ ἡμῶν καὶ ἑκάστην μᾶς κυτοῦσι κατὰ πρόσωπον τὴν ὑβρίν ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι προσοχῆς, ὥς μὴ δόντες δείγματα πρακτικῆς διανοίας καὶ βίου ἐνεργῶς. Ἡμεῖς ὅμως, ὡς μετρίκια δυστροπα, ἀνάληγτοι μένομεν καὶ εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων καὶ εἰς τοὺς ὀνειδισμοὺς τῶν ἐχθρῶν.»

Ἐν Ἑλλάδι πᾶς γεωργός, καὶ πᾶς μὴ νομικός, μὴ ἱατρός, μὴ φιλόλογος — μόνον δὲ νομικοὺς, ἱατροὺς καὶ φιλόλογους παράγει τὸ ἡμέτερον εκπαιδευτικὸν σύστημα, — λογίζεται ἀνθρώπος χυδαῖος, μηδαμινός, βλάξ! Ἰδιοκτητῶν, γεωργός, ναυτικός, ἔμπορος, πραγματευτὴς, τεχνίτης, εἶναι ἄνθρωποι ἀνάξιοι προσοχῆς, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν βάνανσα, ποταπά! Τοῦτο δὲ συμβαίνει εἰς χώραν καυχωμένην ἐπὶ ἀκράτῳ πολιτικῇ ἐλευθερίᾳ. Ἀλλὰ μὴ ἡ ἐλευθερία, ἐπὶ τῇ ὁποίᾳ καυχώμεθα, εἶναι ψευδής! Ἀληθὴς ἐλευθερία ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εὐημεροῦσι διὰ τῆς ἐργασίας. Δότε εἰς τοὺς φελλάχους τῆς Αἰγύπτου, ἢ εἰς τοὺς σαράνους τῆς Δακίας ὅσας θέλετε πολιτικὰς ἐλευθερίας — καὶ οἱ τελευταῖοι ἔχουσιν ἀρκετὰς, — προικοδοτήσατε αὐτοὺς μ' ὅσα θέλετε νομοθετήματα, καὶ ἀνεγείρατε εἰς τὸ ἑλίκρον καὶ εἰς τὸ Βουκουρεστίον ὅσα δυνήθητε πανεπιστήμια, γυμνάσια καὶ σχολεῖα, ὅμοια τῶν ἰδικῶν μας, διὰ νὰ ἐκπαιδεύωνται μόνον νομικοὶ, ἱατροὶ καὶ φιλόλογοι, ἀφήσατε δὲ αὐτοὺς ἀπαιδεύτους εἰς τὴν τεχνικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὰς παραγωγικὰς μεθόδους, καὶ θὰ εἰδῆτε ὅτι ὁ φελλάχος, ἐξακολοθῶν ἐν ἐργασίᾳ τυρῶς καὶ βαρβάρου, θὰ μένῃ πάντοτε φελλάχος, καὶ ὁ σαρῆνος, ὡσαύτως, πάντοτε σαρῆνος, καὶ θὰ εἰδῆτε προσέτι ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, μ' ὅλα τὰ φῶτα τὰ ὁποῖα ἤλθισατε ἐν πούς δώσατε, κατήντησαν δυστυχέστεροι παρ' ὅσον ἦσαν δυστυχεῖς, προτοῦ νομίσασιν ἐκτοὺς πεφωτισμένους. Μετεχειρίσθην τὸ παράδειγμα ἄλλων λαῶν ἀπαιδεύτων, διότι θὰ μοῦ ἦτο λυπηρότατον τὸ παράδειγμα τοῦ ἡμετέρου λαοῦ, ὅσα γενο-

μένου τοῦ μᾶλλον ἀκαταλλήλου εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ εκπαιδευτικοῦ συστήματος. Μόναί αἱ πειραματικαὶ ἐπιστήμαι ῥέπουσιν ἀμέσως πρὸς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πρὸς τὴν ταχύτεραν τῆς καταστάσεώς του βελτίωσιν. Πᾶς δὲ ἄνθρωπος, καὶ πᾶς λαός, ἐπιθυμεῖ τὴν εὐημερίαν του. Ἐκ τῶν δύο τούτων μεγάλων ἀρχῶν ἐκπορεύεται πᾶσα ὥθησις πρὸς τὸν πολιτισμὸν ὅστις σήμερον δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ ἡ πεφωτισμένη καὶ παραγωγικὴ ἐργασία. Ἐργασία μὴ παραγωγικὴ ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν παντελὴ ἔλλειψιν τῆς ἐργασίας, διὰ νὰ ἦναι δὲ παραγωγικὴ, πρέπει νὰ φωτίζεται, καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς, ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης, νὰ ἐκτελεῖται δὲ διὰ μεθόδων ἀπολοποιουσῶν αὐτήν, διότι ἡ ἀπολοποίησις καὶ χρόνον οἰκονομεῖ καὶ ἐνέργειαν.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο βεβαίως χώρα ἐπιφανὴς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διὰ τὰς προόδους αὐτῆς, ἀν, ἀπ' ἀρχῆς, διὰ καταλλήλου παιδείσεως ἢ διανοίας τῆς ἤθελε στραφῇ πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον καὶ τὴν πεφωτισμένην ἐργασίαν. Ἰσως σήμερον θὰ ἦτον εἰς κατὰστασιν νὰ συναγωνισθῇ, κατὰ τινα λόγον, εἰς τὸν διεθνή ἀγῶνα τοῦ παγκοσμίου πλοῦτος καὶ τῆς παγκοσμίου εὐημερίας, τὴν ὁποίαν ποιεῖ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ εὕρῃ!

Τελοςπάντων τὸ πείραμα ἐγένετο, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὸ εἶναι καταφανή. Ἦ κατωρθώθη ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων ἐκ μόνῃς τῆς δημιουργίας ἐπιστημονῶν, ἀνικάνων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς; Ἐπεθύμουν νὰ ἦτο δυνατόν νὰ συμμερισθῶ καὶ ἐγὼ τῆς ἀγαλλιάσεως τῶν πρυτάνεων τοῦ πανεπιστημίου, ἀναγγελλόντων κατ' ἔτος τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἀπολυομένων νομικῶν, ἱατρῶν καὶ φιλόλογων! Ἀλλ' ἡ καρδία μου εἶναι ἀναίσθητος εἰς τοιαύτην ἀγαλλίαν. Παρατηρήσατε τοὺς πλείστους τῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων εκπαιδευτηρίων ἀποφοιτῶντων νέων εἰς τί ἐνασχολοῦνται καὶ τί ἐπαγορεύει! Εἶδατε αὐτοὺς πῶς πένονται, καὶ τίνες ἐξ αὐτῶν πῶς λιμοκτονοῦσι! Μελετήσατε τὴν ἐντεῖθεν προσομινομένην, καὶ καθ' ἑκάστην αὐξάνουσιν, διαφθοράν! Ποῦ ἀρὰ γε τὸ μέγα τοῦτο κακὸν θὰ φθάσῃ, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν! Ἐπικαλοῦμαι, θερμῶς δακρύοις, τὴν φιλοπατρίαν σας! Ἀκούσατε, ἀκούσατε!

Οἱ νέοι οὗτοι, ἐξ ἀνάγκης, ὅλοι σχεδὸν εἶναι ἐφημεριδογράφοι, ὅλοι ποιηταί, ὅλοι μυθιστοριογράφοι, ὅλοι μεταφρασταὶ μυθιστορημάτων, ὅλοι δραματοποιοί, ὅλοι πολιτικοί!!! Ἡ ἐλαφρὰ λεγόμενη φιλολογία, τυρῆ παρ' ἡμῖν καὶ ἀηδὴς ἀπομίμησις, εἶναι τὸ κυριώτερον αὐτῶν στάδιον, οἱ δὲ ἐκ τοῦ τοιοῦτου σταδίου παραγόμενοι καρποὶ εἶναι ὅμοιοι τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους τοῦτο παρήγαγε καὶ παρ' ἄλλοις εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς. Ἀπομίμησις δὲλεθρία, περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν μαρτυρίαν ἀνδρὸς ἐκ τῶν σωφροτέρων τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς.

Ὁ Μακώλεϋ λέγει ὅτι, κατὰ τὸν δέκατον ἑξῆς αἰῶνα ἡ ἐλαφρὰ φιλολογία ἐν Ἀγγλίᾳ εἶχε καταντήσῃ πλεγή καὶ αἵσχος ἐθνικόν! Ἦ τῆς τοιαύτης φιλολογίας οἱ ἔργατα; — ἐξακολουθεῖ ὁ μέγας ἱστορικός; — τὸσον ὀλίγα ἀφελοῦντο ἐκ τοῦ ἔργου τῶν, ὥστε ἦσαν ἡναγκαζόμενοι νὰ φορολογῶσι τοὺς προύχοντας τοῦ τόπου. Πᾶς πλούσιος καὶ φιλάγαθος λόρδος ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ πλεονόμοις συγγραφέων, τῶν ὁποίων αἱ ὀχληραὶ ἀπατήσεις καὶ καὶ χαμπερεῖς κολακεῖαι δὲν ἤθελον σήμερον πιστεῦσθαι. Ἡ ἀφίερσις βιβλίου τινὸς ἔπρεπε ν' ἀνταμειβθῇ διὰ χρυσοῦ, καὶ τὸ διδόμενον ποσὸν ὑπερέβαινε πολλὰς τῆς ἀξίας τοῦ χειρογράφου, ἀν τοῦτο τῷ σκοπῷ τῆς ἀφιερώσεως πρὸς τινα τῶν σημανόντων. Τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῶν ἐπαίνων ἤφερε τὰ ἀποτελέσματά του. Ἡ κολακεία ἔφθασεν ἐνίοτε μέχρις ἀνοησίας, καὶ ἐνίοτε μέχρις ἀνοσιότητος. Οἱ ποιη-

ταί μάλιστα, ἡθικῶς ἐξεταζόμενοι, εἶχον κοινόν τινα χαρακτῆρα μεταφύ προαγωγῆς καὶ ἐπαίτου. Ἀλλὰ καὶ τὸ φαινομενικὸν πνεῦμα οὐδὲν ὀλίγον ἐκ τῆς αἰσθητικῆς αἰσθητικῆς συμπαθείας.

Ἀλλ' ἐνῶ ὁ Μακρόβιος, διὰ τῆς καυστικότητος αὐτοῦ γλώσσης, στιγματίζει ὡς πληγὴν καὶ αἰσχρὸς ἐθνεκὸν τὴν κατὰ τὸν δέκατον ἐξομὸν αἰῶνα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐνοικήσαν ἐλαφρὴν φιλολογίαν, τὴν ὁποῖαν οἱ συμπατριῶται τοῦ εἶχον ἀπομιμήθη, ὡς καὶ ἡμεῖς, ἐκ τῆς γείτονος αὐτῶν χώρας, παρηγορεῖ ἀφετέρου μεγάλως τὸν ἀναγνώστην, ἐπιτίθων: «Συγγενὲς ὅμως τότε ἡ ἀγγλικὴ μεγαλοφυΐα ἡττολήθη εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκείνην ἐπανάστασιν, ἥτις θέλει πάντοτε ὑπερέχει μεταξὺ ὧν τῶν ἐξαιρέτων ἔργων τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς. Ὁ Βάκων ἐσπείρε τὸν ἀγαθὸν σπέρμα εἰς ἔδαφος ἄγονον, καὶ ἐν καιροῖς δεινοῦς, δὲν ἐπερίμενε λοιπὸν ταχὺν θορισμόν. Ἐνεκα τοῦτου, διὰ τῆς τελευταίας αὐτοῦ διαθήκης, πανηγυρικῶς ἐκληροδότησε τὴν φήμην τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὸν προσεχῆ αἰῶνα. Ἐπὶ ὁλόκληρον γενεὰν ἡ φιλοσοφία τοῦ βραδέως ἐδιδάστανεν, ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν πολέμων καὶ τῶν προγραμμάτων, καλλιεργουμένη μόνον ὑπὸ ὀλιγίστων ἀκακεκρινέντων ἀνδρῶν. Ἀλλ' ἐνῶ αἱ φημίαι ἐξοικονομοῦν μεταξὺ τῶν τῆν ἐξουσίαν, σοφοὶ τινες, βδελυσσόμενοι τὴν τοιαύτην πάλιν, ἀφιερώθησαν εἰς ἔργον ευγενέστερον, κτουντὶς εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀνθρωπίνης κυριαρχίας ἐπὶ τῆς γῆς, μόλις δὲ ἡ ἡσυχία ἀποκατέστη, οἱ διδάσκαλοι ἐκείνοι εὗρον ἐτοιμοὺς καὶ προσεκτικὸς ἀκροατάς. . . . Οἱ πολιτευόμενοι κυρίαν εἶχον ἐνασχόλησιν τὴν κατασκευὴν πολιτευμάτων μετὰ ἡ ἄνευ ὑπερτάτης ἀρχῆς, μετὰ ἡ ἄνευ κληρονομικῆς ἡ ἐκλεκτῆς, ἐναυσίωσιν ἡ ἰσοδυνάμειον, ἡ γερουσιαστικῶν. Καὶ δύνανται τις εἰπεῖν, τίποτε δὲν λησμονήθη ἐκ τῶν τοιαύτων συνταγματικῶν σχεδιασμάτων ὀνοματωθεῖσαι, ἡ ἐραρχία πολιτικῆ, ἡ ἐμοτυπία, ὅλαι, τελοσπάντων, αἱ λεπτομέρειαι τοιούτων φαντασιωδῶν κυβερνητικῶν κατασκευασμάτων εἶχον προνοηθῇ μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ πολέμου, καὶ αὐτοῦ τοῦ φυλάρχου, καὶ αὐτοῦ τοῦ λόρδου κτουντῶν οὐδὲ παρημελήθησαν αἱ ἐρυθραὶ καὶ αἱ πράσιναι ἐκάλπαι, καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ σφαίριδα τῆς ἐκλογῆς, καὶ αἱ ἐσολαὶ καὶ οἱ πλοῖοι τῶν ἀρχόντων, καὶ τὰ σύμβολα τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καὶ ἄλλα παρόμοια μικρολογήματα, περὶ τῆν συζήτησιν τῶν ὁποίων ἐνησχολήθησαν ἄνδρες δεξιοὶ καὶ λόγιοι. . . . Ἀλλ' οἱ καιροὶ ἐκείνοι τῶν τοιούτων μωρῶν εἶχον παρέλθει, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μεταβολῆς, μὴ εὐχαριστοῦμενον πλέον εἰς τὰς πολιτικὰς πεσκευασίας, ἐρρίφθη ἀκράτητον εἰς τὰς φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας. Τὸ ἔτος 1660, ἐποχὴ τῆς παλιννοστήσεως τοῦ ἡμετέρου ἀρχαίου πολιτεύματος, εἶδε τὸν θρίαμβον τῆς νέας φιλοσοφίας. Τότε ἰδρῶν ἡ βασιλικὴ ἐκείνη ἐταιρεία, ἡ τοσοῦτον ἐνδόξως ὑπηρετήσασα ὅλας τὰς διαπρεπεῖς καὶ πωτηρίους μεταρρυθμίσεις. Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν αἱ πειραματικαὶ ἐπιστήμαι ἐγένοντο τοῦ συρμού, καὶ τὸ δημόσιον πνεῦμα ἤρχισε νὰ ἐνασχολῆται περὶ τὴν ἐρευναν τῶν φυσικῶν φαινομένων. Ἀντὶ τῶν ὁνείρων περὶ εὐρέσεως ἡ κυβερνήσεως τελείας, πάντες ὠνειροπόλουν τὸν ἀνθρωπινόν νοῦν ἡ θέλει δυνάμει νὰ πετάξῃ ἀπὸ τοῦ Πύργου τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Οὐδεστην εἰς τὰς πάντες ἐφανταζόντο τὸ μετὰ διπλῆς τρόπιδος πλοῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ σωθῇ ἀπέναντι καὶ τῶν βιασιτέρων τρικυμιῶν. Ἠρώτην ἤδη φορὰν ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις καὶ ὅλα τὰ κώμματα, συνεννοηθέντα καὶ συμπράξαντα, μετέσχον τοῦ γενικοῦ τούτου αἰσθήματος, καὶ ἕκαστος ἐπράξε τὸ κατ' ἐαυτὸν πρὸς εὐδόκωσιν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Βάκωνος. Καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ ὑπέκλειπον στιγμὰς τῆς δημοσίας αὐτῶν ὑπηρεσίας, ὅπως συνεργασθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν. Καὶ οἱ ποιηταὶ! Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη ἤρχισαν τότε νὰ ψάλλωσιν τὴν ἔλευσιν τοῦ γρησοῦ αἰῶνος».

Ἀρκετοὶ εἰς Πάτρας δὲ ἐν Βερολίῳ κλεινὸς καθηγητῆς κ. Ἐρν. Κούρτιος μεταβαίνων ἐναπεποιησὶ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ γινομένης ἐργασίας Μετὰ τοῦ Κουρτίου μετέδρασαν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες: Ἀδελφ. καὶ Κάουπερτ, ὧν ὁ ἕτερος εἶνε ἐντεταλμένος νὰ καταμετρήσῃ τὸν Ὀλυμπιακὸν γύρον. Ὁ ἐπὶ μικρὸν ἐπικρατήσας φόδος μήπως διακοπῶσιν αἱ ἀνασκευαὶ, ἤρθη ἐκ τοῦ μέσου, ἀφ' οὗ γρηγορῶς ἀποκοκράτωρ Γουλιέλμος προσήνεγκεν ἐξ ἰδίων 100,000 φράγκων πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[27 Μαρτίου (Πέμπτη) 1880.]

Χθές, περὶ τὴν 1 μ. μ. ὥραν, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ βασιλέσσα ἔπαισε αἰσίως κόρην ὀνομασθεῖσαν Ὀλγαν. Ἡ δὲ οἱ μὲν βασιλοπαῖδες εἰσὶ τρεῖς, Κωνσταντῖνος, ὁ διάδοχος, Γεώργιος, Νικόλαος, τρεῖς δὲ καὶ αἱ ἡγεμονίδες Ἀλεξάνδρα, Μαρία-Μαγδαλὴν καὶ ἡ νεογέννητος Ὀλγα. Ἡ δὲ τῇ ἐθνικῇ ἐορτῇ τῆς 25 Μαρτίου ἐτετέλεστο τὴν παρελθούσαν Τρίτην δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως. Ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ ναοῦ ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἦσαν τεταγμένα τὰ διάφορα στρατιωτικὰ σώματα, πλῆθος δὲ λαοῦ ἐπλήρου τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Περὶ τὴν 10 ὥραν μετέδρασαν εἰς τὸν ναὸν οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Δυνάμεων, τὸ Προεδρεῖον καὶ ἡ μεγάλη πρέσβευσις τῆς Βουλῆς, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐν Πειραιεὶ ὁρμούντων ξένων πολεμικῶν πλοίων καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί. Μικρὸν μετὰ ταῦτα μετέδρα εἰς τὸν ναὸν καὶ ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν βασιλοπαίδων ἐν στολῇ στρατηγῶν, ἀμύσως δ' ἐτετέλεστο ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ δοξολογία. Τὴν ἐσπέραν ἐδόθη ἐν τοῖς ἀνακτορίσι γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν οἱ ἐπιζῶντες ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, οἱ ὑπουργοί, τὸ Προεδρεῖον καὶ ἡ πρέσβευσις τῆς Βουλῆς, πολλοὶ βουλευταὶ καὶ αἱ ἀνάτορα ἀρχαί: ἐφωταγωγῆθησαν δὲ τὰ δημόσια καὶ πολλὰ τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς χθὲς ἐπερατώθη ἡ συζήτηση ἐπὶ τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Σ. Πετμεζᾶ. Γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀπερίφωλησαν αἱ προτάσεις τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ παραπομπῆς εἰς τὸ ἐιδικὸν δικαστήριον τοῦ πρώην ὑπουργοῦ. Ἐκ Λαμίας, Χαλκίδος καὶ Ἀγρινίου τηλεγραφήματα διεβιβάσθησαν ἐνταῦθα συγγαίροντα τὴν κυβερνήσιν διὰ τὴν κατάρτησιν τῆς δεκάτης καὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου. — Πολλὴ πληθὺς προσκυνητῶν συνέβησεν ἐφέτος ἐξ ὧν τῶν μερῶν εἰς τὴν πανήγυριν τῆς Τήνου. Ἀτμόπλοια πολλὰ ἐκ Πειραιῶς, ἐκ Σμύρνης, ἐκ Αἰγύπτου καὶ ἄλλων μερῶν κατέπλευσαν εἰς τὴν πληρὴν ἐπιβιότων. Ἐπλευσε δ' αὐτόθι καὶ ὁ ἀτμοδρόμος «Ἑλλάς» μετὰ λόχων στρατιωτῶν ὅπως λαμπρύνῃ τὴν ἐορτήν, ἐκ δὲ Σύρου καὶ ὁ μουσικὸς ὁίσος τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν τῷ βαρβαδίῳ ἡ κρίσις τοῦ Νικοδημίου ἀγώνως. Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶνε περὶ συγγραφῆς τριῶν βιβλίων, ἅτινα τὸ μὲν νὰ διεγείρῃσι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τεχνῶν, τὸ δὲ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παρ' αὐτῷ διάδοσιν καὶ ἐμπεδωσιν ὀγῶν ἀρχῶν ἡθικῆς. Ἐκ τῶν 8 διαγωνισθέντων πονημάτων οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον βραβεύσεως. — Ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνευρέθη προχθὲς ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος κ. R. Bohm καὶ ἕτερον ἐπίσης ὠραῖον ἀνάγλυφον Νίκης, οὗτινος ἐκμαγεῖον εὐρίσκειται ἐν τῷ Μουσείῳ, ἐνῶ ἡ νεοεὶς ἐντελὺς ἄχρι τοῦδε ποῦ ἐκεῖτο τὸ πρωτότυπον. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὁ κ. Bohm ἀνεῦρε καὶ κεφαλὴν Ἑρμοῦ καὶ διάφορα τεμάχια ἀγαλμάτων. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὑποβληθεῖσαν ἐκθεσιν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ καὶ ὅλον τὸ Κράτος φυγόποινοι καὶ φυγόδικοι ἀνέρχονται εἰς 5,187, ἐξ ὧν 2,537 φυγόποινοι καὶ 2,650 φυγόδικοι. Ἐξ ὧν τῶν νομῶν τοῦ Κράτους ὁ τῶν Κυκλάδων οὐδένα ἀριθμεῖ φυγόδικον ἢ φυγόποινον, τοὺς δὲ πλείονας ἀριθμεῖ ὁ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνελθόντες εἰς σύσκεψιν οἱ τοπογράφοι ἀπεφάσαν κατὰ πλειονοψηφίαν νὰ μὴ ἐργάζωνται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς. — Οἱ ἐν Πειραιεὶ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι συνελθόντες ἀπεφάσαν τὴν αὐτῶν ἐπιτοχὴν καὶ τραπεζικὸν ταμείου πρὸς ἀπονομὴν συντάξεων εἰς ἐμποροὺς βιομηχάνους καὶ ἐμποροπληθύνους, μεσίτας καὶ ἐμποροπαλλήλους ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τούτῳ ἐξελέξαντο δεκαμελὴ ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ καταρτίσῃ τὸ καταστατικὸν τοῦ ιδρύματος. — Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολούθει ἡ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος συζήτησις — Εὐαγγέλιον σπάνιον τοῦ Θ' αἰῶνος ἐδωρήσατο εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ἡ ἐν Θήρᾳ Μονὴ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ. — Ἐν Μεσολογίᾳ ἡ τοκοκτόνησις δεκαεὺς εἰς τοῦ πεζικοῦ. — Ἐν Κανθάρῳ ὑπάρχει νῦν εἰς μόνον εὐλογίων. — Διατρίβει ἐν Ἀθήναις εἰς τῶν διευθυντῶν τῆς Γαλλο-αἰγυπτιακῆς Τραπέζης πρὸς ὑπογραφήν τῆς μετὰ τῆς Ἑο. Τραπέζης συμβάσεως.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

27 Μαρτίου 1880				27 Μαρτίου 1880			
ΑΘΗΝΩΝ				ΑΘΗΝΩΝ			
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως		Ὁμολογ. ἐκδοθέντες	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἐποχὰι πληρωμῆς τοκομερίδιον	Ἐποχὰι πληρωμῆς	Ἐπὶ εἰσδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πρᾶγμ.
25 ἑκατ. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν ἑλ.	59,799	80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224. —
25 " " " 9 0/0	καὶ ἐν ἑλ.	40,201	50,510	15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224. —
25 " " " 10 0/0	ἐν ἑλ.	52,000	50,510	15 Ἰουν. 15 Δεκτεμ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	33.60	458 60
4 " " " 10 0/0	πληρ. ἐν ἑλ.	16,000	14,255	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252. —
6 " δραχ. (μὲτ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μὲτ' ἀμ.	60,000	47,670	31 Δεκτεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6. —	100. —
10 " φράγ. " " "	νόν.	29,772	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκτεμ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	16.80	197.50
60 " " " " "	" " "	120,000	—	20 Ἰαν. 20 Ἀπρὶλ.	20 Δεκ. 20 Μαρτ.	30. —	392 1/2
20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	" " "	—	—	20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	" " "	—	500
Πιστωτικὰ καταστήματα		Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πρᾶγμ.	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἐποχὰι πληρωμῆς μερίσματος	Τελουτ. μερίσμα	Τιμὴ πρᾶγμ.
ΕΤΑΙΡΙΑ		18,000,000	9,800,000	12,680,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	124. —	1,000
Ἑλληνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 "	8. —	175
Ἑλληνικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		5,000,000	3,250,000	88,810	20 " 20 "	4.75	100
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστώσεως		15,000,000	3,250,000	—	1 Μαρτίου	9.80	100
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ἡ «Ἀρχαγγέλος»		3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16. —	100
" " ἡ «Φοῖβος»		1,400,000	280,000	109,340	25 "	8.10	100
" " ἡ «Ἀγλαΐα»		2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	18.66	200
Ναυτικὴ Τράπεζα ἡ «Ἀλκυον»		20,000,000	14,000,000	—	1 Φεβρουαρίου	4.50	140
Συνάλλαγμα		Νομίσματα		Παρατηρήσεις			
Λονδίνου Ἑθν. Τραπέζης 3 μην. Ἑμπ. 3 μην. 28.80.		Εἰκοσάφρακτον δραχ. 22.70					
Γαλλ. Ἑθ. Τραπ. 3 μην. 1.15 — Ἑμπ. 3 μην. 1.13		Λίρα Στερλίνα " 28.40					
		Λίρα Ὀθωμανικὴ " 25.80					
		Ἀσφαλιστικὸν Φέρον " 13.50					
		Ἀργυρὸν δραχμῶν " 5.60					
		Ἑφάφρον " 1.15					
ΕΠΑΡΧΙΩΝ		ΒΙΕΝΝΗΣ 11 Μαρτίου.		ΠΑΡΙΣΙΩΝ (2 Ἀπριλίου)		ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ	
Πατρῶν - Λονδ. 3 μ. (4 Μαρτίου) Ἑμπ. 29-29.15.		Λον. αἱ 10λ. σ. 3 μ. εἰς 118.50		Λονδίνου διαπρ. ἐν 3 μ. (25.23 1/2 - 25.28 1/2)			
Κερκ. - Λονδ. 3 μ. (11 Μαρτίου) " 29.20.		Παρισ. τὰ 100 φρ. " 46.97		Χρυσὸς 1000/1000 τὸ γ. 3.436. 2 50 ὑπερτίμωσις 0.00			
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (2 Ἀπριλίου).		Εἰκοσάφρακτον " 9.46		Ἀργυρ. " τὸ γ. 218.89 ὑποτίμωσις 127.50-130.			
Εὐθιφρόδομοι Εὐρωπ. Τουρκίας φρ. 85		ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 2 Ἀπριλ.					
Ἑλληνικὸν δάνειον τὸν 9 Ὀλ. " 261		Λον. αἱ 10λ. σ. 3 μ. εἰς 118.50					
" 8 Ὀλ. " 251		Παρισ. τὰ 100 φρ. " 46.90					
Ἑταιρεία Μεταλλ. Λαυρίου " 91 1/2		Εἰκοσάφρακτον " 9.46					
Λονδίνου 3 μηνῶν " 77. 110 - 110 5/8		Ἀργυρὰ εἰς 100.					
Παρισίων 3 " 77. 22 82 - 22.90							
Λίρα Ἀγγλικὴ " 77. 110 6/40							
Εἰκοσάφρακτον " 87 28/40							

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

Ἀ γνῶστω. Λονδίνον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν—Μιὰ κυρία. Ὑπάρχουσιν αἰθουσαι, τῶν ὁποίων τὰ ἐπιπλά βλεπομένη μὴ ἀπορίαν τοὺς κυρίους αὐτῶν, διότι οὐδεμίαν ἔχουσι πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα. Ἡ ἀληθὴς εὐπρέπεια ἀπαιτεῖ ἀναλογίαν τινὰ τῆς διασκευῆς τῶν καταλυμάτων πρὸς τὰς ἐξῆς τῶν ἐνοικούντων. Αἱ δὲ οἰκίαι, ἐν αἷς δὲν τηρεῖται ἡ ἀριμονία αὐτῇ, ὁμοιάζουσι τὰ ἀκόσμως πολυτελῆ ἐκεῖνα ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταλύσωσιν, ἐπὶ πληρωμῇ, ἄνθρωποι πάσης τάξεως καὶ πάσης ἀνατροφῆς—κ. Π. Π. Η. Ταγανρόκ. Τῇ 22 ἀπεστάλησαν ἅπαντα πρὸς τὸν ἐν Ῥοστώδ κ. Γ. Γ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἀδιαλείπτους ὑμῶν προσπάθειας πρὸς διάδοσιν τοῦ φύλλου μας — *** Μήπως ἄλλος τις δὲν μετέφρασε τὸ dette flottante «χρέη τοῦ στόλου»!—κ. Mrs Q. de St. Hilaire. Cannes. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν—1207. Ὁδὸς σὺν. Λόγων ὕψανός καὶ νοῦ σταλαγμῶς—κ. I. B. Cannes, Γ. Γ. Ῥοστώδ, Θ. Α. Νικόλαφ, Α. Κ. Κισνόβ, Ν. Α. Φ καὶ Α. Μ. Γ. Ἰωάννινα, Κ. Ζ. Ἰσχυρίων, Η. Α. Φ. Ἀργοστόλιον, κ. J. S. Κεφαλληνίαν, Γ. Β. Τοῦρνον Μαγουρέλ, Ν. Β. Ὑδραν. Ἐλὴφθ ἦσαν—κ. Μ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἀντὶ τῆς ὑποχρεωμένης φάλαγγος συντακτῶν, προτιμῶμεν ἐνωμοτίαν συνδρομητῶν—κ. I. I. Ρουσσούλιον. Θὰ συνεννοηθῶμεν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν κ. Σ. I.—Συνδρομητῇ. Διὰ ν' ἀληθεύσῃ ὁ λόγος εἰπὼν:

Τὸν Μάρτι φύλα φύλας.

Ὡς τ' Ἀπριλιοῦ τῆς δώδεκα

Μὴ κἀφῆς τὰ παλούκια σου.

κ. Α. Ν. Μ. Κεφαλληνίαν. Ἀπεστ. τῇ 22—Συνδρομητῇ Κωνσταντινουπόλεως. Κατὰ παραδρομὴν—κ. Γ. Α. Ἀθήνας.

Πλατυτέρας πληροφορίας θὰ λάβητε παρὰ τοῦ κ. Μπέκ, ἀντικρὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ κ. Βίλμπεργ—Καν. I. Π. Σ. Μασσαλίαν. Θ' ἀποσταλῇ τὴν προσεχῇ πέμπτην—κ. Ν. I. Π. Κωνσταντινουπόλιν. Παρὰ τοῦ κ. Γ. Κ. ἐλάδομεν τὰ

ΓΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1077.

Πολλοί ἀνάγωγοι ἀποκαλοῦσι τοὺς ἱερεῖς Ταδλάν-
μπαδὰς. Τί σημαίνει τὸ ἐπίθετον τοῦτο;

1078.

Ἐν δύο εἰδῶν οἴνων, ὧν ὁ μὲν εἰς τιμᾶται 70 λεπτά
κατ' ὄγκον, ὁ δ' ἕτερος 80, οἶνοπώλης τις ἐποίησε μίγμα
τιμώμενον πρὸς 72 λεπτά τὴν ὀκάν.

Πόσα μέρη ἔλαβεν ὁ οἶνοπώλης ἐκ τοῦ πρώτου οἴνου καὶ
πόσα ἐκ τοῦ δευτέρου ὅπως ποιήσῃ τὸ μίγμα του;

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Μαρτίου 1880.

Ε. Γ.

1079.

Ὁ κάλλιτος τῆς Ἑστίας φίλος κ. Μαρξέσιος de Queux de St. Hilaire
ἀνέβηκεν ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς, ἡλικίαν γερμανικὴν, καὶ διαφόρους
γαλλικοὺς λογογράφους.

Ἐν Gannes, τῇ 24 Μαρτίου 1880.

Φίλε Κύριε,

Πρὸς τὸν φίλον μου κύριον Κόμητα de None, στρατηγόν,
ἐλθόντα πρὸ μικροῦ μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐνταῦθα,
ἐδάνεισα τὴν ἀγαπητὴν Ἑστίαν. Ὁ στρατηγὸς de None,
ὅστις ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος (1827—1829), ἐνθυ-
μεῖται ἀρετὰ καλὰ ἀκόμη τὴν ὥραν ἐλληνικὴν γλώσσαν,
καὶ ἀνέγνωσε μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως τὴν καλὴν ἐφη-
μερίδα σας. Ἐλυσεν διάφορα προβλήματα τῆς καί μου ἔδωκε
νὰ σὲ στείλω τοὺς ἐγκλεισμένους, ὧςδε λογογράφους καὶ
mois carrés. Ἐὰν δημοσιεύσῃτε αὐτὰ, σὰς παρακαλῶ νὰ
μοῖστεῖτε δύο ἀντίτυπα, ὅπως προσφέρω τὸ ἐν πρὸς τὸν
φίλον στρατηγόν, ὅστις με ἐπεφόρτισε νὰ σὲ συγχαρῶ ἐκ
μέρους του διὰ τὸ ὥραϊον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβετε.

Ὁλος ὑμέτερος

Mis de Queux de St. Hilaire.

Mot carré.

[Τῇ πρώτῃ λέξῃ δοθεῖσας ἀντιθέ τις].

Quand gronde l'ouragan dans la froide saison,
J'offre un asile sûr. Que me fait la musique
Si, privé du second, je n'entends pas un son?
Je suis, pour le marchand, une pauvre pratique
Quand mon troisième, hélas! est dûment constaté
Et dans mon portefeuille et dans ma bourse vide.
Mon dernier, adjectif, décrit la qualité,
L'épaisseur du cheveu, du fil qui se dévide
Au dessus des près verts, dans un beau jour d'été.

ΛΥΣΕΙΣ

1069.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὁ φοῖνιξ ἀνήκει εἰς τοὺς μύθους. Οὐ-
δαὶ πλέον ἐρωτᾷ ἂν ὁ φοῖνιξ ὑπῆρξεν ποτε πράγματι, πᾶς
τις δὲ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ θεωρῇ αὐτὸν ὡς πλάσμα τῶν
ἱερῶν τῆς Αἰγύπτου, οἵτινες ἐπενόησαν τὸ πτηνὸν τοῦτο,
ὅπως παραστήσωσι δι' αὐτοῦ συμβολικῶς τὴν ἀθανασίαν
τῆς ψυχῆς. Δὲν ὁ ἀνακρίνωνται λοιπὸν τοὺς συγγραφεῖς,
ὅσοι ὀμιλοῦν σπουδαίως περὶ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ὅπως ἴδω-
μεν τὰς ἰδιότητάς, ὅσαι ἀπεδίδοντο εἰς αὐτὸν. Ὑπάρχει,
λέγει ὁ Πρόδοτος, ἱερὸν τι πτηνὸν καλούμενον φοῖνιξ.
Τοῦ πτηνοῦ τούτου μόνον τὴν εἰκόνα εἶδα, διότι δὲν ἔρχε-
ται εἰς τὴν Αἴγυπτον εἰμὴ σπανιότατα. Βεβαίως δ' οἱ
Ἕλλησπολίται, ὅτι τὸ εἰς Αἴγυπτον τοῦτο ταξιδιὸν του ὁ
φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ κατὰ πᾶν πεντακοσιετὸν ἔτος, ὁσάκις ἀπο-
θνήσκει ὁ πατὴρ του. Ἐὰν αἱ εἰκόνες τοῦ πτηνοῦ, ὅσας εἶδα,
εἶνε πισταί, ὁμοιάζει πολὺ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα
μὲ τὸν ἀετὸν. Καὶ τὰ μὲν τῶν πτερῶν του εἶνε χρυσοκόμα,
τὰ δὲ ἐρυθρά. Διηγούνται δὲ περὶ αὐτοῦ πράγματα, τὰ
ὁποῖα ἐγὼ δὲν πιστεύω, ὅτι δηλ. ὁ φοῖνιξ ἀποθάνοντα τὸν
πατέρα του βαλσαμώνει ἐντὸς σφύρας, καὶ οὕτως ἔχοντα
μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας εἰς Αἴγυπτον, ὅπου καὶ ἀπο-
θέτει αὐτὸν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡλίου. Καθὼς βλέπει ὁ ἀνα-
γνώστης, ὁ Πρόδοτος εἶνε ὀλίγον γλιάρος ὡς πρὸς τὰ περὶ
τοῦ φοῖνικος, ὅταν καὶ δὲν πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ μᾶς πλη-
ροφωρῇ αὐτὸς περὶ τοῦ θαύματος τῆς ἀναγεννήσεώς του!
Οἱ πατέρες ὁμῶς τῆς ἐκκλησίας εἶχον λόγους νὰ εἶνε ὡς
πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο θετικότερον. «Ὅταν πλησιάζῃ ὁ
ποθὲν, λέγει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ὁ φοῖνιξ ἐπιχειρεῖ ὁ
ἴδιος τὸ βαλσαμωμᾶ του. Συλλέγει σφύραν, λείανον καὶ

ἄλλα ἀρώματα, κατασκευάζει μὲ αὐτὰ εὐδὴ νεκρικὴν κλί-
νην, ἐγκλείεται ἐντὸς αὐτῆς καὶ ὥρισμένον χρόνον καὶ ἀπο-
θνήσκει. Ἀφ' οὗ καταναλωθῶσι αἱ σάρκες του, γεννᾶται
σκόληξ τις, τρεφόμενος ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ φοῖνικος, καὶ
καλύπτεται μὲ τὰ πτερά του. Ἀμα δ' αὖτις αὐτὸς καὶ γεννᾷ
μενος ἀρετὰ ἰσχυρὴ ὥστε νὰ πετάξῃ, ἀναλαμβάνει τὸν
τάφον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐγκλεισμένον τὸ λείψανον τοῦ πα-
τρός του, καὶ μεταφέρει αὐτὸν ἐξ Ἀραβίας εἰς τὴν ἐν
Αἰγύπτῳ Ἡλιούπολιν. Διαδραμεῖ δὲ τὸν ἀέρα ἐν καθαρᾷ
μεσημέρῃ, καὶ ἐνὶ πτόνῳ ὁλῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως,
θεωμένων αὐτὸν, ὑπάγει καὶ καταθέτει τὸ ἱερὸν του φορ-
τίον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἡλίου, μετ' οὗ καὶ ἀφίπταται. Οἱ
ἱερεῖς συμβουλευθέντες τὰ χρονικά των, καὶ ὑπολογισάντες
εὗρηκαν, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν
πεντακοσιετηρίδα». Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε βεβαίως πολὺ θε-
τικώτεροι. Ὁ δὲ Σολῖνος μᾶς παρέδωκε καὶ περιγραφὴν
τοιαύτην, ὥστε ὑποθέτει τις, ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶδε
τὸ ἱερὸν πτηνὸν ἄλλως ἢ ἐν εἰκόνι. «Τὸ πτηνὸν, λέγει, εἶνε
μέγα, καθὼς ὁ ἀετὸς» ἢ κεφαλὴ του φέρει πτερά, ἀνυψού-
μενα εἰς σχῆμα κώνου· ὁ λαιμὸς του περικυκλοῦται μὲ θυ-
σάνους, ὁ δὲ τράχηλός του λάμπει ὡς ὁ χρυσός· τὸ ἐπί-
λοιπον μέρος τοῦ σώματός του εἶνε πορφυρεῖον, ἐκτὸς τῆς
οὐρᾶς, ὅπου τὸ κυανὸν εἶνε ἀναμειγμένον μὲ τὸ λαμπρὸν
χρῶμα τοῦ ῥόδου».

Τὸ θαυμάσιον πτηνὸν παρέμεινε παρὰ τοῖς νεωτέροις ὡς
ὅρος παρομοιώσεως ἐπὶ παντός, ὅτι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος
του, ἢ τοῦλάχιστον λίαν ἔξοχον καὶ λίαν σπάνιον.

Ἐνθάδε κεῖται, λέγει γαλλικὸν τι ἐπιτάφιον ἐπίγραμμα,
ἐνθάδε κεῖται ἐρωμένη πιστὴ εἰς τὸν ἐραστὴν τῆς, ἀληθῆς
φοῖνιξ, θαῦμα πίστεως, καὶ ἐκεῖνος δὲ ἔμεινεν ἀπαρηγό-
ρητος διὰ τοῦτο, ἄλλος φοῖνιξ ἐπ' ἱσθῆς ὡς καὶ αὐτὴ».

Ὁμοίως καθιερώθη καὶ ἡ φράσις: εἶνε καθὼς ὁ φοῖ-
νιξ, ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας του· ἀλλ' ἡ πα-
ροιμιώδης αὕτη φράσις δὲν εἶνε τόσον συνηθῆς, ὅσοι εἶνε
καὶ προτιμώτερον διότι σήμερον πρέπει νὰ εἰμὲθα λίαν
φειδωλοὶ περὶ τὴν χρῆσιν φράσεων, περιουσιῶν τοιούτων·
μυθολογικὰς ὑπαινιγμούς. Ὅπως ὁ φοῖνιξ ἐπενοήθη ὡς
σύμβολον τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, οὕτω καὶ ὁ πελεκάν,
ὁ διατρυπῶν μὲ τὸ ῥάμφος τὸ στηθὸς του, ὅπως θρήνη
τοὺς νεοσσούς διὰ τοῦ αἵματός του, ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς φιλο-
στόργου ἀφοσιώσεως. Ὁ πελεκάν φονεύων ἑαυτὸν, ὅπως
ἀναστήσῃ τοὺς νεοσσούς του, ἦτο διὰ τοὺς πρώτους χρι-
στιανούς τὸ ἐμβλημα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς
ἀπολυτρώσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Μαρτίου 1880.

X.X.

1070.

269.

1071.

14	6	23	2	20
3	17	15	9	21
10	24	1	18	12
16	13	7	25	4
22	5	19	11	8

1072.

Συνοδράκη.

1073.

C A R E M E

S A V A T E

S A L A D E

M A L I C E

R A C I N E

1074.

Le silence parce qu'il est général.

Le tabac parce qu'il est caporal.

1075.

Le caractères ne sont plus les mêmes en grandissant.

1076.

Marin — main.

Ἐν τῷ γραφεῖ τῆς Ἑστίας πωλεῖται ἀντὶ λ. 10 ἡ εἰκὼν τοῦ
ΕΡΜΟΥ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἑπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν προσήνεγκεν ἡ
κυρία Πηνελόπη Ἀντ. Βλαστοῦ δρ. ν. 1.000.

Ἑπὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ οἱ κκ. Δ. Σγούτας
φρ. 500, Γ. Παρίσης φρ. 300, Φεῖλτ-χάιμ φρ. 200, δη-
μος Καλαμῶν δρ. 150, Καλουθῆς φρ. 100, ἀνώνυμος φρ. 20.

Ἑπὶ τοῦ νηπιακοῦ ὁρφανοτροφείου Ἀθηνῶν
οἱ κκ. Δ. Σγούτας χρυσᾷ εἰκοσάφραγμα 10, Θ. Βλαστός
φρ. 250.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνασίου δι' ἐράνου ἡγό-
ρασαν 4 τόπια λινοῦ ὑφάσματος καὶ προσήνεγκον εἰς τοὺς
μαθητὰς τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ἵνα κατασκευάσωσι τὰς θε-
ρινὰς αὐτῶν ἐνδυμασίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2105. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος Θ', 6 Ἀπριλίου 1880. Ἀριθ. 223 (171). Λεπτά 20.
Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 6,
4", σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκο-
νομίας Ἐπιτροπῆς ἐν ἔτει 1828. — Περί τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκο-
νομίας Ἐπιτροπῆς ὑπὸ Α. Ζ. Μάμουκα. — Οἱ σήμερον Ἑλ-
ληνες. (Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ περιήγησεως τοῦ Ἰωσήφ
Ρεϊνάχ) ὑπὸ Ε. Δ. Ροῖδου. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθι-
στορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκα-
δημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἀνακάλυψις τῆς βο-
ρειοανατολικῆς διαβάσεως ἐξ Εὐρώπης εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεαν-
ον ὑπὸ Α. Μηλιαράκη. — Γινώμαι καὶ σκέψεις ἡθικαὶ τοῦ
δοκτοῦ Δε-λα-Ροσσου. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιτοῦ). — Δάνειον
πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία
συμβολὴ καθ' ἑξῆς ὁδομάδα.

2106. Ὁμήρου Ὀδυσσεὶα. Ἐμμετρος μετάφρασις Ἰα-
κώβου Πολυλά. Τεῦχος τρίτον, περιέχον τὰς ῥαψωδίας
N-Σ. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀθηναίων Ἀνεξαρτήτως,
1880, 8", σ. 90.

2107. Πραγματεῖα ἐφημερίδος τακτικῆς ἐκπονη-
θεῖσα κατὰ τὸ διαγεγραμμένον διὰ τὰς στρατιωτικὰς σχο-
λὰς τῆς Γερμανίας πρόγραμμα ὑπὸ F. A. Paris, ὑπο-
στρατήγου ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Πρωσίας. Μεταφρασθεῖσα
ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Νικολάου Κ. Γουλιμῆ, ἀνθυπολοχα-
γῶ τοῦ πυροβολικοῦ, μετὰ τριῶν πινάκων. Ἀθήνησιν ἐκ
τοῦ τυπογραφείου τῆς «Φιλοκαλίας», 1880, 8", σ. 460, δρ.
6. (Ὁ μεταφραστὴς ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ
δαπάναις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, πρὸς ὃν ἀφιεροῖ τὴν
προκειμένην μετάφρασιν).

2108. Latin and Greek as in Rome and Athens,
or, classical languages and modern tongues. By the
Rev. Francis M. Wyndham, M. A. London, 1880, 8", p.
87. [Ἐσφαλμένως ἐγράφη, ὅτι τοῦ συγγραμματος τούτου
συγγραφεὺς εἶνε ὁ ἄλλοτε γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις ἀγ-
γλικῆς πρεσβείας κ. Wyndham.]

Ἀνεχώρησε δι' Αἴγυπτον ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ.
Κ. Παπαρηγόπουλος. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἀναγγέλλομεν ὅτι
μετ' οὗ πολὺ θὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑστία σειρὰν ἐπιστολῶν
του περὶ Αἰγύπτου.

Ἐκδίδεται προσεχῶς ἐν Παριείοις νέα γαλλικὴ μετά-
φρασις τῶν διηγημάτων τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

Ὁ κ. Waddington διατρίβει ἐν Ῥώμῃ, ἀργότερον δὲ
προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς Ἀθήνας. Ὁ διάσημος καὶ
φιλέλληνας οὗτος πολιτικὸς ἀνὴρ εἶνε καὶ διακεκριμένος ἀρ-
χαιολόγος, ἐκδίδων διάφορα συγγράμματα μεταξὺ τῶν
ὑποίων ἀναφέρονται τὰ ἐπόμενα: Melanges de numisma-

tique et de philologie (1861), Inscriptions grecques et
latines de la Syrie (1870) κλπ.

Ἀναμένεται προσεχῶς ἐν Ἀθήναις ὁ περιώνυμος τῆς
ἱστορίας καθηγητῆς ἐν Βερολίῳ κ. Rudolph, σκοπεύων νὰ
ἐπισκεφθῇ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Μυκῆναις ἀρχαιοτάτας καὶ
ποιήσῃ ἐπιτοπίως μελέτας ἐπὶ διαφόρων ἱστορικῶν ἀντι-
κειμένων.

Ἀναλαμβάνει τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως ἀπέρχεται
κατ' αὐτὰς εἰς Ὀλυμπίαν ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ συγκα-
μένη ἐκ τοῦ κ. Βένδορφ, καθηγητοῦ τῆς κλασσικῆς ἀρχαιο-
λογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Βιέννης, Πέτερσεν, καθηγητοῦ
ἐν Πράγῃ, Γουβλιτ, καθηγητοῦ ἐν Γράτς, τριῶν ἄλλων κα-
θηγητῶν καὶ ἐνὸς ἀρχιτέκτονος. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη ἀπο-
στολὴ παρέχει ἀπόδειξιν ὅτι πλὴν τῆς Γερμανίας, καὶ ἡ
Ἀυστρία ἀρχεῖται ἤδη μεριμνῶσα περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρ-
χαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Τὰ πρωτεύοντα μέλη τῆς ἐπι-
στημονικῆς ἐπιτροπῆς εἶνε ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς ἀρχαιο-
λογικῆς ἐπιστήμης, ἣν καὶ ἐπλούτισαν διὰ σοφῶν πονημά-
των, ἀναγομένων ἰδίως εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Φεῖδου. —
Ἡδὲ ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Πέτερσεν.

Ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Φρειδεύργ ἀνευρέθη ἐσχάτως
λίαν περιεργὸν χειρόγραφον, χρονολογούμενον κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα ἀπὸ τοῦ Η' ἢ Θ αἰῶνος μ. Χ. καὶ περιέχον
τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυὶδ ἀπὸ 48—56.

Ἐν Γερμανίᾳ ὑφίσταται ἀγὼν, ὅστις περιέργως ἀπὸ
τῆς φιλολογικῆς αὐτοφύσεως περὶστῇ εἰς πολιτικόν. Μέγα
δὲλ. κόμμα ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσαγάγῃ «νέαν ὀρθογραφίαν» τῆς
γερμανικῆς γλώσσης, καθ' ἣν γράμματα τινα μὴ προφε-
ρόμενα ἀποβάλλονται, ἄλλα δὲ προστίθενται ἐπὶ τῶν ἐξ-
ῶν λέξεων. Πολλοὶ λόγοι γίνονται περὶ τῆς νέας ὀρθογρα-
φίας ἐν τε τῷ τύπῳ καὶ ταῖς βουλαῖς τῆς Γερμανίας. Τινὲς
μάλιστα δυνάμεται ἐν Βερολίῳ εἰσεγγεῖν αὐτὴν εἰς τὰ ἐπι-
σημα ἔγγραφα. Ὁ Βίσμαρκ ὁμῶς ὡς ἀνὴρ πρακτικὸς, ἰδὼν
τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα, τὰ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς οἰκίους διουρ-
γούς, σημειώσας ὅτι δὲν ἔμαθε καὶ δὲν νοεῖ τὴν γλῶσσαν
ἐκεῖνην, ἀφίνει δὲ τοῖς φιλόδοξοις τὸ ζήτημα.

Λέγεται ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἀπεπεράτωσε νέον αὐτοῦ
δράμα, ἐπιγραφόμενον οἱ Δίδυμοι.

Ἐν Ἀμστερδαμ ἐδημοσιεύθησαν συγχρόνως ὑπὸ τριῶν
φιλόλογων Ὀλλανδῶν τρία διηγήματα, ἅτινα ἔχουσι τὸ
περιεργόν ὅτι εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐνὸς καὶ μόνου φωνήεντος
γίνεσθαι χρήσις. Ἐν τῷ πρώτῳ ὑπάρχουσι μόνον α, ἐν τῷ
δευτέρῳ μόνον καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ο.

Ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἀκαδημίᾳ dei Lyncei ὁ διευθυντὴς
τῆς αὐτοῦ γερμανικῆς σχολῆς κ. Helbig ἀνέγνω περιεργὸν
πρὸς τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν λαοὺς τῆς γῆς τὸν λόγον τοῦ
κυρίου, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ παναγίου Θεοῦ.

Ἐβραϊκὴ τις ἐφημερίς τῆς Κωνσταντινουπόλεως γρά-
φει, ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν Πετροπόλει μεταξὺ τῆς
περιορίας γέροντος τινοῦ ἱσραηλίου χειρόγραφον τοῦ ἀ-
ποστόλου Πέτρου. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο φέρει ἐβραϊστὶ
τὰς ἐπομένας λέξεις: «Πέτρος, ἀδελφὸς, μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ,
οἶοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ ἔργου αὐτοῦ, κηρύττει
πρὸς τοὺς ἀκούοντας αὐτὸν λαοὺς τῆς γῆς τὸν λόγον τοῦ
κυρίου, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ παναγίου Θεοῦ».

Τὸ χειρόγραφον ἔχει τὴν ἐξῆς παράδοξον υπογραφήν:
«Ἐγὼ, Πέτρος ἀδελφὸς, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ ἑταῖρος
γράφων τὸν λόγον τῆς ἀγάπης τὸ 50 ἔτος τῆς ἡλικίας μου,
τὸ τρίτον Πάσχα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, οἶοῦ τῆς Μαρίας, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Βιλιέρλ, παρὰ
τὸν ναὸν Κορίου». — Ἡ Βιβλικὴ ἐταιρεία τοῦ Λονδίνου πει-
σθεῖσα περὶ τῆς ἀθεντικότητος τοῦ παπύρου, προσήνεγκεν
20,000 λιρῶν πρὸς ἀγορὰν αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ κληρονόμοι τοῦ
κητόρος, ἐν Στονχόλμῃ διαμένοντες ἀρνούνται νὰ τὸ πω-
λήσωσι καὶ ἐπιτρέπουσι μόνον τὴν ἀναδημοσίευσίν του.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤρξατο πρὸ μικροῦ ἐκδιδόμενον